torni peal on öösel head silmad. Pääwa-aeal ei pane nemad aga tähele, kui ka hobuse kabja nii lõhki oleks, et hiir prau sisse pesa teha wõib.“

Kirikherra lnges edasi:

„Kell 1 aeal hakkas kuu jälle selgest paistma ja näitas weel hiilgawam olema, kui enne Doktor Selgesilm tahab aga tähele pannud olla, et kuu oma tee peal natuke kõikus. Wäga imelik oli aga se, et kuu ka weel taewa peal seisis, kui päike juba tõusnud oli, aga ikka kahwamaks läks. — Mis Teie selleşt arwate?“ lõpetas kirikherra.

Prooli herra naeris. „Hiljuti oli üks neist herradest minu juures“, rääkis tema, „kes taewapealiseid asju nii selgest tunnewad. Tema tuli hobust kauplema ja oli Juudi abiks kaasa toonud. Nemad sattusiwad parajatega kokku. Minu tutsari isa ja Mareilis'i isa on neid nühkind; kes teab, mille peale se kõrgest õpetud herra mõtles, eht mida tema nägi. Aga eks kuule ka kord aeawiidet kulu.“ Siis rääkis herra teistest asjust.

Juurish oli kohkund. Naskest langes se temale südame peale, et kuule kaks pudelid korraga annud oli. Kaks pudelid mõdu ei ole küll ühe Littawlasele liiga, kui tema just hobuseid kaubelnud on, aga ega kuu hobuseid kaubelnud ei olnud, ja tema ei olnud ka Littawlane. Wist oli kuu mõlemad pudelid wälja joonud, oli tuikuma hakkand

ja wiimaks ehk lagedal pääwa-paistel magama heitnud. „Kui wana hea kuu aga mitte pahandust ei saa,“ mõtles Juurish raske südamega.

Itma pahanduseta ei olnud asjad seal ülewal ka mitte mõõdalläinud. Saatana esimene. alamkurat, sesama, kellel aealehtedega tegemist on, se oli juba waremini tulnud kui muidu ja oli lehtesi igale poole wäljalautand. Selleşt mis aealehtedes seisab, ei usuta küll ülewal mitte sõnakeşt, pealegi siis, kui ülewelisest asjust kirjutud on, aga pärast läks ka päike mööda ja hüüdis: „Wiige kuule palju terwiseid, kui ta ülesärkab.“ Päike oli ikka kuu üle kade olnud, oli ükşi paista tahtnud ja sellepärast jäi ingel Gabriel mõtlema. Ingel Gabriel peab selle üle walwama, et asjad ülewal kordas seisawad; tema läks kuu korteri ja ei leidnud teda seal. Kartes, et wana kuule midagi õnnetust juhtund, istus tema hobuse selga, mõtlis kats teist inglid kaasa ja läks kuud otsima.

Kui nemad Raganiti kohta jõudsiwad, nägiwad nemad, kuida Saatan kiirel sammul päikese poole astus ja sellese midagi peusse pistis. Ingel Gabriel laskis hobused jooksta ja pea oliwad nemad kuu leidnud. Kahwatand oli kuu kraawis maas, latorn põles weel, kiirukimp oli aga lahtikistud ja peale pooled kiirud oliwad kadund. „Se on Saatani töö“, mõtles ingel ja laskis kuud ära-